

Sygn. akt I CZ 45/11

POSTANOWIENIE

Dnia 21 czerwca 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jan Górowski (przewodniczący)

SSN Mirosław Bączyk

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa K. N. i Wspólnicy Spółki Jawnej

przeciwko Carrefour Polska Spółce z o.o. w Warszawie

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 21 czerwca 2011 r.,

zażalenia strony powodowej na postanowienie

Sądu Apelacyjnego

z dnia 28 lutego 2011 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 28 lutego 2011 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę kasacyjną powódki K. N. i Wspólnicy sp. j. w uzasadnieniu wskazując, że Sąd Apelacyjny oddalił wniosek powódki o zwolnienie od opłaty od skargi kasacyjnej, doręczył to postanowienie pełnomocnikowi powódki, a wobec nieopłacenia skargi odrzucił ją. Sąd powołał się art. 112 ust. 3 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t. j. Dz. U. z 2010 r., nr 90, poz. 594 z późn. zm.) przyjmując, że skoro wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych złożony przed upływem terminu do opłacenia pisma został oddalony, to tygodniowy termin do opłacenia pisma biegnie od dnia doręczenia stronie reprezentowanej przez pełnomocnika profesjonalnego odpisu postanowienia oddalającego wniosek (art. 112 ust. 2 u.k.s.c. nie stosuje się).

Powódka zaskarżyła zażaleniem powyższe postanowienie wnosząc o jego uchylenie w całości i zarzucając zaskarżonemu postanowieniu naruszenie art. 112 § 2 i 3 u.k.s.c. oraz art. 398⁶ § 2 k.p.c. polegające na nieuzasadnionym odrzuceniu skargi kasacyjnej jako nienależycie opłaconej, wynikającym z wadliwego przyjęcia, że strona reprezentowana przez radcę prawnego ma obowiązek uiścić opłatę sądową od skargi kasacyjnej po oddaleniu wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych bez uprzedniego wezwania do uiszczenia tej opłaty, mimo że powinna być do tego wezwana.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 112 ust. 3 u.k.s.c., jeżeli pismo podlegające opłacie w wysokości stałej lub stosunkowej obliczonej od wskazanej przez stronę wartości przedmiotu sporu lub wartości przedmiotu zaskarżenia, zostało wniesione przez adwokata, radcę prawnego lub rzecznika patentowego i wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych złożony przed upływem terminu do opłacenia pisma został oddalony, tygodniowy termin do opłacenia pisma biegnie od dnia doręczenia stronie postanowienia, a gdy postanowienie zostało wydane na posiedzeniu jawnym – od dnia jego ogłoszenia. Nie znajduje zastosowania zasada uregulowana w ust. 2

powołanego przepisu, w myśl której przewodniczący wzywa stronę do opłacenia złożonego pisma, na podstawie art. 130 k.p.c., jeżeli wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych zgłoszony przed upływem terminu do opłacenia pisma został prawomocnie oddalony (postanowienie SN z dnia 13 stycznia 2011 r., sygn. akt III CZ 70/10, nie publ.). Wniosek powódki o zwolnienie od kosztów sądowych został prawomocnie oddalony postanowieniem z dnia 27 stycznia 2011 r., którego odpis został doręczony w dniu 3 lutego 2011 r. pełnomocnikowi powódki będącemu radcą prawnym, więc strona zobowiązana była uiścić opłatę od skargi kasacyjnej do dnia 10 lutego 2011 r., czego nie dopełniła. Prowadzi to do wniosku, że Sąd Apelacyjny zasadnie odrzucił skargę kasacyjną z powodu jej nieopłacenia.

Na marginesie należy wskazać, że powołana przez skarżącą uchwała Sądu Najwyższego z dnia 15 czerwca 2010 r. (sygn. akt II UZP 4/10, OSNP 2011, nr 3 – 4, poz. 38), zgodnie z którą „nieopłacona skarga kasacyjna złożona przez adwokata lub radcę prawnego po wejściu w życie ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 234, poz. 1571) podlega odrzuceniu w razie niewykonania zarządzenia wzywającego do opłacenia skargi (art. 398⁶ § 2 k.p.c. w związku z art. 130 § 1 k.p.c.)” nie ma zastosowania w niniejszej sprawie, gdyż nie dotyczy sytuacji, w której strona wnosi o zwolnienie od kosztów sądowych w postępowaniu kasacyjnym.

Wobec powyższego, na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.